

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3201/2025
13.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужилаца АА, малолетних ББ и ВВ, чији је законски заступник отац АА, свих из ..., које заступа ГГ дипл. правник, представник службе правне помоћи у Градској управи Града ..., против тужене ДД из .., коју заступа Велимир Липован адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 601/24 од 03.12.2024. године, на седници одржаној 13.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 601/24 од 03.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П2 254/24 од 11.10.2024. године, ставом првим изреке, одређене су мере заштите од насиља у породици и забрањено туженој да се приближава тужиоцу АА и месту његовог рада и становања, као и школи коју похађају малолетни тужиоци ББ и ВВ на удаљеност мању од 50 м. Ставом другим изреке, забрањено је туженој да малолетне тужиоце позива телефоном више пута дневно и уређен је начин одржавања телефонске комуникације тужене са малолетним тужиоцима сваког дана у периоду од 20,00 до 21,00 сат. Ставом трећим изреке, одлучено је да ће малолетне тужиоце, ради виђања са мајком, преузимати родитељи тужене са адресе оца и по истеку виђања децу враћати на исто место. Ставом четвртим изреке, одређено је да ће наведене мере трајати годину дана почев од 11.10.2024. године, уз могућност продужења до престанка разлога због којих су одређене, а ставом петим констатовано да жалба не задржава извршење, док је ставом шетим изреке одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 601/24 од 03.12.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена означена првостепена пресуда, а ставом другим изреке, одбијен захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију. Трошкове нису тражили.

Врховни суд је испитао побијану одлуку применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23; у даљем тексту: ЗПП) и утврдио да је ревизија тужене неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка, прописана одредбом члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, брак тужиоца и тужене, током којег су су рођени малолетни тужиоци, разведен је пресудом П2 139/19 од 04.11.2019. године којом је самостално вршење родитељског права поверено оцу и уређен начин одржавања личних односа мајке са децом. Након тога је тужена покренула поступак за измену одлуке о начину виђања деце, али је тај тужбени захтев одбијен. Малолетна тужила (рођена ...2010) је дете са посебним потребама (лакше је интелектуално ограничена, чега није свесна), социјално-емотивно функционише без унутрашњих инхибиција и испољених притисака, са њом се остварује комуникација, топла је и срдачна. Из основне школе коју је редовно похађала до половине трећег разреда, прешла је у специјалну основну школу „...“ у ..., а сада похађа средњу специјалну школу „...“ у ..., смер припремач хране, где се добро уклопила, у коју одлази и враћа се организованим превозом са децом која похађају исту школу. Њен интелектуални и моторни развој је испод просека за тај узраст и усмерена је на своје родитеље. У односу на оца је опуштена, сигурна, срдачна и топла (обраћа му се, тражи сугестије, подршку), на шта отац адекватно и стрпљиво реагује, док се са мајком такав однос не уочава. Малолетни тужилац (рођен ...2013) се развија у складу са својим узрастом, интелектуално функционише на нивоу нижег просека, али је самосталан у већини активности. Похађа V разред основне школе и тренира ватерполо. Везан је за сестру и брижан и пажљив је према њој, не испољава знаке емоционалне патње или страха према родитељима, али је више усмерен на оца. Ниједно од деце према оцу нема незадовољства, договарају се са њим и увек налазе решење, не осећају тензију или напетост. Отац са децом остварује добар контакт, срдачан је, задовољава њихове основне потребе и у бризи око деце има помоћ и подршку својих родитеља. Мајка је упорна да оно што је смислила и оствари, усмерена је на децу, са којом непрестано иницира контакт, уз извештачен и неприродан однос према деци, којима не представља ауторитет. Деца не реагују вербално на њене емотивне изливе, али се у таквим приликама уочава њихова потреба да буду физички дистанцирани од ње. Отац не спречава виђање деце са мајком, према којој је дистанциран да не би продубљивао проблеме, али од ње очекује да поштује постигнуте договоре, што она не чини. Код њега се уочава емотивна исцрпљеност од свакодневних позива и понашања тужене, које он не пријављује органу старатељства или полицији све док не осети да је претерано.

Са туженом се остварује вербална комуникација, која се теже води и усмерава. Она има прецењене идеје о себи и сопственој важности, поремећену процену реалности, сматра да син болује од смртоносне болести што отац занемарује, нема јасна правила васпитања, нити увид у своје понашање. Не препознаје дечје потребе на

адекватан начин и није у могућности да на њих правилно одговори, тако да доноси одлуке које нису у складу са дечјим потребама, способностима и интересовањима, чиме ремети њихов начин живота. Вербализује да је спремна да унапреди свој однос са децом, али не уважава било чије савете и предлоге.

Деца су узнемирена и застрашена мајчиним понашањем, њеним свакодневним и бројним телефонским позивима (син се често ни не јави, док ћерка одговара кратко), доласцима пред кућу, дозивањем, звоњењем, виком, лупањем по аутомобилу, претњама (између осталог, ћерки је претила да неће ићи у средњу школу у ..., а сина сачекује после школе, прати га и дозива). Према налазу и стручном мишљењу органа старатељства и судског вештака психолога, мере заштите од насиља у породици су потребне у конкретном случају, с тим да за време њиховог трајања, ради виђања са мајком, децу треба да преузимају од оца и њему га и враћају баба и деда по мајци.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право - одредбе чланова 197. и 198. Породичног закона, када су закључили да је тужена према тужиоцима вршила насиље у породици у дужем временском периоду и одредили наведене мере заштите.

Понашање тужене према тужиоцима у конкретном случају одступа од стандарда уобичајеног опхођења чланова породице, ремети душевни мир и спокојство тужилаца, због чега они осећају узнемиреност и страх и има све елементе насиља у породици (психичког карактера). Изречене мере одговарају степену испољеног насиља, предупређују даље узнемиравање и погодне су да обезбеде мир и спокојство тужиоцима као жртвама насиља.

Наводи на којима је ревизија заснована не доводе у сумњу правилност примене материјалног права. Ревизијским наводима претежно се оспорава чињенично стање, посредно или непосредно, које по мишљењу тужена није правилно нити потпуно утврђено у спроведеном поступку, али ти наводи нису основани из разлога које је другостепени суд навео па нема потребе да се понављају.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић